

МІШЕЛЬ ТЕРЕЩЕНКО МАЄ НАМІР ПЕРЕВЕСТИ ГЛУХІВ НА БІОГАЗ

ЯГОЛЬНИКО.О.,
редактор журналу
«Біоенергетика/Bioenergy»

Історична статистика свідчить: до 1914 року цукрова промисловість в Україні розвивалася так швидко й інтенсивно, що кожен п'ятий робітник працював на якомусь із підприємств, пов'язаних із виробництвом цукру. Близько третини цієї галузі належало родині одних із перших українських промислових магнатів Терещенків, які заробили свій капітал на виробництві цукру, а після більшовицької революції все повністю втратили.

Правда й те, що родина добродійників і меценатів Терещенків, яку можна назвати взірцем працьовитості, щедрості й турботи про слабких та знедолених, витратила до 80% своїх прибутків на благодійність і розвиток місцевої інфраструктури: музей ім. Богдана та Варвари Ханенків та музей Російського мистецтва, «ОХМАТДИТ» і ще низка лікарень і притулків, Володимирський собор, Перша гімназія, Консерваторія ім. Чайковського, Історичний музей, Національний художній музей, Музей Шевченка та Національна медична бібліотека - ось далеко не повний перелік об'єктів, зведених повністю або частково коштом родини українського олігарха й останнього міністра фінансів Російської імперії Терещенка тільки у Києві. До наших днів збереглися й сім Терещенківських будівель у колишній гетьманській столиці України (Глухів), де було родинне гніздо цукрових магнатів Російської імперії, серед них — Трьох-Анастасіївський собор, Педагогічний університет, Інститут луб'яних культур, приміщення районної лікарні, гімназії, притулки для сиріт... Більшість із цих будівель і досі приносять користь суспільству. У червні 2009 працівники відділення дитячої кардіохірургії, яке очолює професор Ілля Ємець, встановили на території лікарні (Київ) пам'ятник Ніколі Терещенку, який у 1894 році своїм коштом та коштом своєї дружини Пелагеї побудував цю лікарню (нині - науково-практичний центр дитячої кардіохірургії та кардіології МОЗ

України). І це – добрий знак, що громадськість вшанувала ім'я людини через понад 100 років після її смерті.

Нові сторінки в історію родоводу Терещенків нині вписує внук Михайла Терещенка - громадянин Франції Мішель Терещенко, який повернувся до України, на землю предків, та так і залишився на ній. Втім, усе по порядку.

На історичну батьківщину Мішель Терещенко потрапив у 2002 році на запрошення місцевої влади та настоятеля Трьох-Анастасіївської церкви в Глухові (Сумщина), де поховані Терещенки.

Мішель відвідав резиденцію Артемія Терещенка, де з 1932 року базувався Інститут луб'яних культур, відстояв панахиду над могилами предків, і, звичайно, спілкувався з місцевими жителями, які, звертаючись до нього «Мішель Петрович», попросили допомогти їм впоратися з негараздами, у які вони на той час втрапили.

Виявилось, що з 45 тисяч гектарів земель довкола Глухова лише 8 тисяч були зорані колишнім колгоспом імені Леніна.

Водночас до Мішеля Терещенка, економіста й бізнесмена за освітою, звернулося керівництво Інституту луб'яних культур, який, спеціалізуючись на вирощуванні льону та промислової коноплі, також опинився в патовій економічній ситуації. Його директор написав координати Французької федерації луб'яних культур, які у нього залишилися з радянських часів, і попросив пана Терещенка зв'язатися із колегами, щоб отримати фінансову підтримку. В результаті, до Глухова прийшли французькі інвестори, і через 10 років після тих подій усі землі довкола міста зорані, засіяні, доглянуті й працюють на врожай. Сам Мішель Терещенко також зайнявся відродженням традиційного для України промислу – вирощуванням і переробкою льону та коноплі. На його підприємствах вже працює понад 150 глухівчан.

Завдяки зусиллям Мішеля Терещенка в 2013 році відновив роботу - колишній Глухівський пенькозавод. На черзі - запуск суконної фабрики, де вироблятимуть брезент для української армії. Також очікується відновлення харчового комбінату, який ви-

роблятиме пряники, цукерки, варення, соки, перероблятиме продукти бджільництва.

Звичайно, суспільна діяльність правнука й нащадка династії знаменитих українських цукрозаводчиків, толерантність, ментальність, його ставлення до людей імпонують мешканцям Глухова. Це відіграло роль і під час виборів міського голови стародавньої гетьманської столиці. Попри шалений спротив і технології, які перекочували з часів Януковича й Кучми, щоб підірвати рейтинг людини, що змінила французьке громадянство на українське лише півроку тому і наважилася вести передвиборчу кампанію без єдиного білборда, без «гречки» й інших подачок, віддали за нього вражаючу кількість голосів - понад 66%. І це, напевне, - одна з найяскравіших сторінок місцевих виборів 2015 року. - Бо хочемо ми це визнавати, чи ні, але факт є факт: сьогодні в Україні є справді великий суспільний запит на порядних і чесних політиків, які можуть дослухатися до думки громади, розуміти й вирішувати їхні проблеми. Завтрашній день України – за Терещенками, а, можливо, й іншими такими, як він, представниками славетних династій українських підприємців та меценатів, які, зазначимо принагідно, окрім знань, досвіду, фінансів мають і, що, можливо, найголовніше, - оберігають чесно ім'я, дорожать довірою людей.

Новообраний мер Мішель Терещенко, до речі, має й програму розвитку міста та прогресивні європейські підходи до управління. Сам міський голова так розповідає про конкретні кроки, які він має намір зробити найближчим часом, щоб поліпшити якість життя городян.

«Ми зараз імпортуємо газ із Росії. Але є міста в Люксембурзі, Франції, Німеччині, які за розміром як Глухів, працюють тільки на біогазі!» - заявив він, підкресливши, що це більш реально, ніж може здатися на перший погляд, - перевести місто на альтернативну енергію.

«У 10 разів реальніше, ніж у Люксембурзі. Чому ні? Треба просто все організувати нормально. Люксембург, Німеччина і Франція це роблять. Чому ми не можемо? Побачите, ми в Глухові зробимо тест-модель», - запевнив новий мер Глухова.